तदीयसर्गनामकरणे विशेषमा हं सा० द० 'नामाख ਰ'' सर्गनाम द्रत्यभिधाय सर्गी पादेय कथया भवन्याख्यानसं ज्ञकाः'" "चिसिनावें युन: सर्गा यथा भारते रामीपाख्यानम्। नजीपाख्यानं प्रकृत-वीपाख्यानभित्यादि आख्यान+अस्त्यर्थे अर्थ० अच्। ईप्रसिद्धाच्यानसं ज्ञनसर्गयुक्ते आर्षमचानाव्य भारतादौ । "खाध्यायं स्नावयेत् पित्रेत्र धर्माशास्त्राणि चैन हि। आख्यानानीतिहासांच पुरणानि खिर्जानि च " मतुः साङ्गोपनिषदान् वेदान् चतुराख्यानपञ्चमान्" भा०व०। खार्चे कत् तलीव "नाटकाख्यानकादेशव्याख्यानादिकिः यानिष्रचैः' कादः।

श्राख्यानकी स्त्री 'आख्यानको तौ जगुरू गत्रोजे जतायनोजे जगुरू गुरुषेदिति' चिचति विषमदत्तभेदे ।

श्राख्यायके प्रः चा न्छा न्ख् न् । परोक्त सान्य त कथ के श दू ते 'आख्यायके प्रः खतस्त त हिः'' ५ कथ कमा ते ति । श्राख्यायिका स्त्रो चा ने स्था न ख्व ज् "आख्यायिका कथा वत् खात् कर्वव धार्ति की चा न खान् । अधामन्य करी नाञ्च हक्त म् ग्रद्धां कित् व कित् । कथां शानां व्यवच्चे द आश्वास दित वध्यते । आर्था कल्ला थेन केन- चित् । अन्यो परे येना खासः सखे भाव्य धन्त्र चनम्' सा ० द० छक्ते कथा भेरे कथा च "कथायां सरसं यस्तु श्राद्धी विनिर्मातम्। कवित्त भवेदार्था किवह क्राप्यक्र के । आर्थी पर्यो नेमस्तारः खला रेष्ट्य किताने भवेदार्था किवह क्राप्यक्र के । आर्थी पर्यो नेमस्तारः खला रेष्ट्य कर्ता कथा सारस्वर्थादः । आख्यायायका यथा इष्ट्यारतादि" कथा कारस्वर्थादः ।

श्राख्याचिन् लि॰ जा+खा-चिनि । १ कवके । २ जावेदके दूतादी च "रह्याख्याचीव खनसि म्ट कर्यान्तिकचरः" यक्त॰। 'रह्याख्याचिनाञ्चेव प्रचिधीनाञ्च चेष्टितम्"याज्ञ ॰ श्रागत लि॰ जा+गम-क्ता १ जायाते, २ उपस्थिते, ३ प्राप्ते च । "हेयं दुःखमनागतम्" पात० "क्रमादभ्यागतं द्रव्यं क्क्तमभ्युद्धरेतु वत्" स्ट्रतिः । "पिष्टतकागतम् पिल्रप्रमिति" दावभा । ''तत जागतः" पा० । जागता वत जरेव क्रिमानी सेव्यतां सुरतरिक्ष्यी" छद्गटः भावे का । ४ जाग-मने न० "गतागतं कामकामा जमने" गीता ।

२ उपस्कार्थकोधनमधायाञ्च अमरः।

श्रागित स्त्री का + गम - तिन्। श्र्वागमने "स्त्रेकसास्य गता-गितम्" रामा । २ प्राप्ती च तासामध्वर्युरागती यशे द्यीव मोदते व्यः २,५,६ । वेदैः शास्त्रैः सिवज्ञानै कियाना मरखेन स । ज्यान्यां गत्या तथाऽऽगत्या" यान्त्रवस्त्रः । श्रागत्य(स्य) अव्य ० खा-। नम- त्यप् वा मोलोपे तक् । आग-मनं अत्वे त्यर्थे तत्त्वमागत्य सत्ये न' यात्त ० । 'आगत्स वित्वशाखायां चिल्डिके ! क्षक्त सिद्धिम्' स्परा०।

श्रागन्तव्य ति॰ जा+गम-तव्य । १ जागस्ये प्राप्ये 'खागनव्य' तुनोह्रष्टुं प्रनराश्रममग्रु जसुं' माने तव्य । २ व्यवस्थाग-मने न० ज्ञागन्तव्य भटितिमधुरामग्रु जात् गोपकान्ते ! पराद्वदूतम् ।

श्रागन्तु ए॰ त्रा+गम-तृत्। १त्रानियतस्याधिनि स्रातियो "वैदर्भमागन्तुमजं ग्टेडेशम्" रष्टः। २ एठा दुपस्थिते च त्रागन्तुना सह मैत्रो न कर्स त्या" हिता । ३ त्राग-मन गीते ति । सार्थे कत्। त्रागन्तुको ऽस्यक्ष ।

श्रागन्तुज त्रि॰ जागनोः इठाइपस्थितात् जायते जन-ह ।
इठोपस्थितजाते रोगादौ । "जागन्तजे भिषग्रोगे
यस्ते खोत्कत्य यत्नतः" । "दोषागन्तुजस्तत्युभ्योरममन्तिश्रारदी" सुखतः ।

पु० त्रा+गम -घञ् । श्रागम १ ज्यागती २७त्पत्ती च ''त्रागमापायिनोऽनित्यास्तांस्तितत्त्रस्व भारत!'' गीता, चागस्यते प्राचतेऽनेन षञ् । श्वामाद्युपाये ''खागमैं: सदगारमा आरमासर-योदयः" रषः ज्ञागस्यते खल्यमनेन। सल्यप्रापकी ५ ऋयप्रतियहादी ''खागमोनिष्फलस्तत्र भृतिःस्तोकापि यल नो" या॰ सहितः "अनागमन्तु यो भुक्ते बस्तृन्य-ब्ह्यतान्यपि' स्ट्रतिः' यादशागमस्य प्रामागर्यं तिन-कृषितम् मिता । 'भोगमात्रस्य साव्यभिचारात् कीडगोभोगः प्रमाणनिव्यत आह । "आगमोऽभ्यधिकोभी-गाहिना पूर्वक्रमागतात्" या व्सलहेतः प्रतियक्त्रयादि-रागमः । स भीगादभ्यधिकोवजीयान् खलनीधने भोग-खागमसापेचतात् । यथाच नारदः । "खागमेन विशुद्धेन भागोयाति प्रमाणतास् । अविश्वदागमो भोगः प्रामागर्वः नैव गक्कतीति'। न च भोगमात्रात्वनुवगमः परकीय-खाष्यपहारादिनोपभोगसकावात्। कातएव "भोग स केवलं-यसु की से ये झागमं कचित्। भोगक लापदे भेन विश्व यः स त तस्कर' दित सार्व्यते । स्रतय सागमोदीर्घनासो निरन्तरो निराक्रोणः प्रत्यर्थिप्रत्यस्थित पञ्चविषेषस्थास्त्रो भोगः प्रमायामित्युक्तकायति । तथा च सर्विते। 'सामभो दीर्घकाल यायिच्छे दीऽन्यरवी जिमतः। प्रकार्ण पदिधानव परिभोगोऽपि पञ्चधेति' । क्विनागगनिरमेश्वस्थापि भोगस प्रामायसमित्याच् । विना पूर्वं क्रमागतादिति ।